

ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန

လုံးချင်းဝတ္ထုသစ်

ပျိုလှပျိုနှိုးစေ

ရင်မှာထားရ

ဝန်ကြီးရုံး၊ ယဉ်ကျေးမှုနှင့် အားကစားဝန်ကြီးဌာန

မည်သူ့ကိုမျှ မရည်ရွယ်ပါ။ အမှားအယွင်းနှင့် တိုက်ဆိုင်မှုရှိလျှင် ခွင့်
လွှတ်ပါရန်။

ထာဝရလေးစားချစ်ခင်လျက်

မိုဇာလျန်းဝေ

***

အခန်း (၁)

ကုမ္ပဏီပိုင်ရှင်ကြီး ဦးမျိုးမင်း၏ တစ်ဦးတည်းသော သမီးချော ခင်
လေးမွန်က အလွန်ကြည်နူး ပျော်ရွှင်သော မျက်နှာလေးနှင့် ခမ်းနားထ
ည်ဝါစွာ ပြင်ဆင်ထားသော မင်္ဂလာအိပ်ခန်းကို ဝေ့ဝဲကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ဒေါ်ကြီးမူန့် ဒီအခန်းကို ပြင်ထားတာ ပြည့်စုံလား ကြည့်ပါဦး"

"ခင်လေးမွန်ရယ် ဒီစကား၊ ဒီမေးခွန်းကို မေးနေတာ ဒါပါနဲ့ ဆို
အကြိမ်တစ်ရာတောင် မကတော့ပါဘူးကွယ်"

ခင်လေးမွန်ကို ငယ်စဉ်ကတည်းက ပြုစုစောင့်ရှောက်လာသော အိမ်

မှာ စီမံအုပ်ချုပ်သော ဒေါ်ကြီးမှုန်က ပြုံးရယ်စွာ ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟာ... ဒေါ်ကြီးမှုန်ကလည်း ပြည့်စုံရင် ပြည့်စုံတယ် ပြောပါ ခင်လေး စိတ်ပူလို့ ပါ"

"အားလုံး ပြည့်စုံပါပြီ ခင်လေးရယ်၊ ခင်လေး စိတ်တိုင်းမကျတာရှိရင် ပြောလေ ဒေါ်ကြီး လုပ်ပေးမယ်"

"မောင်က ပန်းနုရောင်ကြိုက်လို့ ပန်းနုရောင်တွေချည်း ပြင်ထားတာ ကောင်းပါတယ်နော်"

"ကောင်းတာပေါ့ကွယ်၊ ခင်လေးကရော ပန်းနုရောင် ကြိုက်တယ် မဟုတ်လား"

အခန်းဆီး၊ အိပ်ရာပုံး၊ ခေါင်းအုံးစွပ်ကအစ အခန်းရဲ့ နံရံကိုပါ ပန်းနုရောင်ခြယ်ထားသော မင်္ဂလာအိပ်ခန်းကျယ်ကြီးကို ခင်လေးမွန်က မော့ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"အင်း... မောင်နဲ့ ခင်လေးက ဘာမဆို အကြိုက်ချင်းတူတယ်နော်"

"အေးလေ ဒါကြောင့်လည်း ဖူးစာဆုံကြတာပေါ့"

"ဒေါ်ကြီးမှုန်ရယ် ခင်လေးလေ မောင့်ကို သိပ်ချစ်တာပဲ သိလား"

"ရော်.. ဒီကလေးမ ခက်တော့တာပဲ"

မျက်လုံးလေးပိတ်ပြီး ရင်ဘတ်ပေါ် လက်ကလေးတင်ကာ ချုံချုံနုနု အသံလေးနှင့် ပြောလိုက်သော ခင်လေးမွန်ကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်ကြီးမှုန်က ရယ်လိုက်သည်။ ။

"ဒေါ်ကြီးမှုန်"

"ဘာလဲ မောင့်ကို သိပ်ချစ်တာပဲလို့ ဆက်ပြောဦးမလို့ လား"

"မဟုတ်ပါဘူး၊ ခင်လေး မေးစရာရှိလို့ "

"ကဲ.. ဘာမေးမလဲ မေး"

"ဒေါ်ကြီးမှုန် ဘဝမှာ အဲလိုအချစ်မျိုးနဲ့ မကြုံခဲ့လို့ အပျိုကြီး လုပ်နေတာလားဟင်"

"ဟာ.. ဒီကလေး ဘာတွေ လျှောက်မေးနေတာလဲ"

အပျိုကြီး ဒေါ်ကြီးမှုန်က ရှက်ရယ် ရယ်လိုက်သည်။ ။

"မရှက်ပါနဲ့ ခင်လေးမေးတာ ဖြေပါ။ ချစ်တယ်ဆိုတာ ရှက်စရာမှ မဟုတ်တာ"

ခင်လေးမွန် အလွန်ပျော်နေသည် ကို ကြည့်ပြီး ဒေါ်ကြီးမှုန်လည်း ပျော်နေပါသည်။ ။ ခင်လေးမွန်ရဲ့ မိခင် ဆုံးပါးသွားသည့် အချိန်ကစပြီး ခင်လေးမွန်ရဲ့ တွယ်တာခင်မင်မှုကို ဒေါ်ကြီးမှုန် ပို၍ ရရှိခဲ့သည်။ ။ ဒေါ်ကြီးမှုန်ကလည်း ခင်လေးမွန်ကို အကြင်နာတွေ ပိုခဲ့ပါသည်။ ။

"ဖြေပါ ဒေါ်ကြီးမှုန်ရဲ့ "

"ဒေါ်ကြီးမှုန်က ဒီနေ့အထိ သန့်သန့်လေးပါ ခင်လေးရဲ့ ၊ ဘယ်သူ့ကိုမှ မချစ်ခဲ့ပါဘူး"

"ဟင်.. ဒါဆို သန့်သန့်ရေဆေး ငါးကြီးပေါ့"

"ဟာ.. ဒီကလေးမ လူကြီးကို ငါးနဲ့ နှိုင်းရတယ်လို့ "

"ကန်တော့နော် ကန်တော့"

ခင်လေးမွန်က အလွန်ယောင်တတ် ယားတတ်သော ဒေါ်ကြီးမှုန်ကို ဖက်တွယ် ကလိထိုးလိုက်သည်။ ။

ဒေါ်ကြီးမှုန်က ယားပြီး တွန့်လိန်ကာ ပါးစပ်က ယောင်သည် ကို နား

ထောင်ပြီး အားပါးတရ ရယ်လိုက်သည်။ ။

အသားဝင်းဝင်းလေးနှင့် သေးသေးသွယ်သွယ် ခင်လေးမွန်က အလွန်လှပါသည်။ ။ မျက်ဝန်းနက်နက် တောက်တောက်လေးက မျက်နှာဖြူဝင်းဝင်းပေါ်မှာ အထင်ရှားဆုံး ဖြစ်သည်။ ။

အားပါးတရ ရယ်လိုက်သည့်အခါ မျက်နှာလေးက ပို၍ ချစ်စရာကောင်းနေသည်။ ။ ပျော်ရွှင်နေ၍ ခင်လေးမွန်ရဲ့ မျက်နှာလေးက ပို၍ ကြည်လင်နေသည်။ ။

"ခင်လေးရယ် တော်ပါတော့ မောလို့ သေတော့မယ်"

ဒေါ်ကြီးမှုန်က အလွန်မောနေသည့်လေသံနှင့် ပြောတော့မှ ခင်လေးမွန်က ကလိထိုးကာ ရပ်လိုက်သည်။ ။

နှစ်ယောက်စလုံး မောလျှော့ ရယ်လိုက်သည်။ ။ ခင်လေးမွန်က ပြင်ထားသော အိပ်ရာပေါ်ကို ပစ်လဲလိုက်သည်။ ။

"ဟဲ့.. ခင်လေး အိပ်ရာခင်းတွေ တွန့်ကြေကုန်လိမ့်မယ် အဲလို မလုပ်နဲ့ လေ"

"ဟင်.. ဟုတ်သားပဲ"

ခင်လေးမွန်က အိပ်ရာပေါ်က ရုတ်ခနဲ ထလိုက်ပြီး အနည်းငယ်တွန့်သွားသော အိပ်ရာခင်းတွေကို ဖြန့်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ.. ဘာမှ လုပ်စရာမရှိဘူးဆိုရင် ဒေါ်ကြီးသွားတော့မယ်၊ ညစာအတွက် ပြင်ဆင်ရဦးမှာ "

"အင်း... သွားတော့ ရပြီ"

"ခင်လေးက ဘာလုပ်မှာ လဲ"

"ဒီအခန်းထဲမှာ ထိုင်ပြီး စိတ်ကူးယဉ်ပြီး ပျော်လိုက်ဦးမယ်"

"ရူးလည်း ရူးပါ"

"ချစ်လွန်းလို့ ရူးတာ ဘာပြောချင်လဲ"

ခင်လေးမွန်က သီချင်းလေးကို ညည်းပြလိုက်ရင်း ရယ်လိုက်သည်။
သိပ်ပျော်နေသော ခင်လေးမွန်ကိုကြည့်ပြီး ဒေါ်ကြီးမှုန်ကလည်း ပျော်
နေပါသည်။ ဒေါ်ကြီးမှုန်က အောက်ထပ်ကိုဆင်းပြီး မီးဖိုထဲ ဝင်လိုက်သ
ည်။

အကူခေါ်ထားသော မိန်းကလေးနှင့်အတူ ညစာကို စီမံချက်ပြုတ်လို
က်သည်။ ခင်လေးမွန်က အပေါ်ထပ်ကနေ အောက်ထပ်သို့ ဆင်းလိုက်
သည်။

မီးဖိုခန်းဆီသို့ ဝင်လိုက်ပြန်သည်။ ဒေါ်ကြီးမှုန်တို့ အလုပ်ရှုပ်နေသ
ည် ကို တွေ့လိုက်သည်။

"ဒေါ်ကြီးမှုန် ခင်လေး ဘာလုပ်ပေးရမလဲ"

"ရပါတယ်ကွယ် အားလုံး ပြီးပြီ"

"ဒီနေ့ ကိုဇင်အောင်လည်း ညစာစားမယ် ပြောတယ်"

"အင်း.. ဟုတ်တယ်၊ ဒေါက်တာ စားမှာ မို့လို့ ဟင်းပွဲ တိုးလိုက်တာ
လေ"

"ကိုဇင်အောင်က အရမ်းခင်ဖို့ ကောင်းတယ်နော်၊ ဖေဖေ့ကိုလည်း
သိပ်ဂရုစိုက်တာပဲ"

"ဟုတ်ပါ၊ ရုပ်ကလည်း ချော၊ ဆရာဝန်ကလည်း ဖြစ်နဲ့ အခုထိ မစွံ
သေးတော့ လူပျိုကြီးလုပ်မလား မသိပါဘူး"

"ဟုတ်တယ်နော်၊ နှမြောစရာကြီး၊ ဒေါ်ကြီးမှုန် သူ့ကို ယူလိုက်ပါလား"

"တယ် ဒီကောင်မလေး လူကြီးကို နောက်တယ်"

ဒေါ်ကြီးမှုန်ကို စနောက်ပြီး ခင်လေးမွန်က ပြေးထွက်လာသည်။ ။ ဧည့်ခန်း.. ဧည့်ခန်းထဲရောက်တော့ ဧည့်ခန်းထောင့် တစ်နေရာကို ပြေးသွားပြီး မည်းနက် ပြောင်လက်နေသော စန္ဒရားရှေ့မှာ ထိုင်လိုက်သည်။ ။ ဒေါ်ကြီးမှုန်က အမြဲဖုန်းသုတ်ပေးထား၍ စန္ဒရားကြီးက မည်းပြောင်၍ အရိပ်ထင်အောင်ကို ပြောင်လက်နေသည်။ ။

စန္ဒရားရဲ့ အဖုံးကို ဖွင့်လိုက်သည်။ ။ ငယ်စဉ်ကတည်းက အဆို၊ အတီး ဝါသနာပါ၍ စနစ်တကျ သင်ကြားခဲ့သဖြင့် ခင်လေးမွန်က စန္ဒရားကို ကျွမ်းကျင်စွာ တီးခတ်နိုင်သလို အဆိုကိုလည်း ပိုင်ခဲ့သည်။ ။

ဝါသနာအလျောက် ဆိုတီးရင်းနှင့် သုတအောင်ဆိုသော သီချင်းရေးဆရာ အဆိုတော်တစ်ယောက်နှင့် ဆုံစည်းခဲ့သည်။ ။ စန္ဒရားကို တီးရင်းနှင့် ခင်လေးမွန်ရဲ့ စိတ်က ပျံ့လွင့်ပြီး သုတအောင်နှင့် စတင် ဆုံစည်းခဲ့သည့်အဖြစ်ကို အမှတ်ရလိုက်သည်။ ။ ကြည်နူးစွာ အတွေးနောက်ကို ကောက်ကောက်ပါသွားသည်။ ။

*****

အခန်း (၂)

ခင်လေးမွန်က မြန်မာစာ အထူးပြုဖြင့် ဘွဲ့ရပြီးသည့်နောက် ဖခင်ရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ လည်း ဝင်မလုပ်ဘဲ ဝါသနာပါသော ဂီတအနုပညာနှင့်သာ မွေ့လျော်နေသည်။ ။

"သမီးလေး ဘွဲ့ရပြီးပြီပဲ၊ ဖေဖေရဲ့ ကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်လေ"

"ဖေဖေရယ် ခင်လေးကို တစ်နှစ်လောက် အနားပေးပါ"

"ဟင်.. သမီးက တက္ကသိုလ်တက်ရတာ တော်တော် ပင်ပန်းခဲ့လို့ လား"

ဦးမျိုးမင်းက သမီးကို ပြုံးရယ်နောက်ပြောင်ပြီး မေးလိုက်သည်။ ။

"အဲလိုသဘောမျိုး မဟုတ်ပါဘူး ဖေဖေရယ်၊ ခင်လေးက ဝါသနာပါ လို့ အနုပညာအလုပ်ကို လွတ်လွတ်လပ်လပ် တစ်နှစ်လောက် လုပ်ချင် လို့ပါ"

"သမီးလေးက ဘယ်လို လုပ်ချင်တာလဲ"

"ဒီလိုပါပဲ အပျော်တမ်း တီးခတ်ချင်တာပါ၊ တကယ့် အသက်မွေးဝမ်းကျောင်း လုပ်ရလောက်အောင်လည်း ခင်လေးက မ တော်ဘူး မဟုတ်လား ဖေဖေရဲ့ "

ဦးမျိုးမင်းက သမီးကိုကြည့်ပြီး သဘောကျစွာ ရယ်လိုက်သည်။ ။

"ခင်လေးကို တစ်နှစ်အနားပေးမယ် မဟုတ်လား ဖေဖေ"

"ပေးရမှာ ပေါ့၊ ဒါမှ ဖေဖေသမီးလေး စိတ်ချမ်းသာမယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တာပေါ့၊ ဒါကြောင့် ခင်လေးကလေး ဟောဒီ ဖေဖေကို သိပ်ချစ်တာပဲ"

ခင်လေးမွန်က ပြောပြီး ဖခင်ကို ဖက်လိုက်သည်။ ။ အဖေတစ်ခု သမီးတစ်ခုမို့ တစ်ဦးနှင့်တစ်ဦး အလွန်သံယောဇဉ် ကြီးကြသည်။ ။

ဦးမျိုးမင်းက ဇနီးသည် ဆုံးပါးသွားပြီး နောက်အိမ်ထောင် မထူခဲ့ပါ။ မိဘဆိုးလေး သမီးငယ်ကို အလိုလိုက် အကြိုက်ဆောင်ထားခဲ့သည်။ ။

"ကဲ... ဖေဖေ အ လုပ်သွားမယ်၊ သမီးလေးရော ဘယ်သွားမှာ လဲ"

"သူငယ်ချင်းတွေဆီ သွားမယ်"

"အပျော်တမ်း တီးဝိုင်းအဖွဲ့ ဆီလား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ"

"ဟုတ်ပြီ၊ ကားကို ဂရုစိုက်မောင်းနော်"

"စိတ်ချပါ ဖေဖေရဲ့ "

"မုန့်ဖိုးလိုသေးလား"

"ဖေဖေ ပေးထားတာ ရှိသေးပါတယ်"

"ဒါဆို ဖေဖေ သွားပြီ"

"ဟုတ်..."

ဖခင်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ခင်လေးမွန်က သူ့အခန်းကို အပြေးအလွှား ၀

င်ပြီး ရေမိုးချိုး ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ။ ပြင်ဆင်ခြယ်သပြီး ခင်လေးမွန်ရဲ့ ရုပ်သွင်က ပို၍ စွဲမက် ချစ်စရာ ကောင်းနေသည်။ ။

ဒေါ်ကြီးမှုန်ကို နှုတ်ဆက်ပြီး ကားကို ကိုယ်တိုင်မောင်းကာ အပျော် တမ်း တီးဝိုင်းဖွဲ့ထားသော အိမ်ဆီသို့ ရောက်လာသည်။ ။ သူတို့ သူငယ်ချင်းထဲတွင် ငွေကြေးပြည့်စုံပြီး အလွန်ဝါသနာပါသောသူက အဖွဲ့ခေါင်းဆောင်ပါ။

အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ကိုမြတ်မင်းက သူ့အိမ်မှာ တီးဝိုင်းအတွက် သီးသန့်ခန်းက ပြုလုပ်ထား၍ အားလုံး လွတ်လွတ်လပ်လပ် တီးမှုတ်နိုင်သည်။ ။

ခင်လေးမွန် ရောက်သည့်အချိန်မှာ အဖွဲ့သားတွေ စုံနေပြီဖြစ်သည်။ ။ ခင်လေးမွန် ကားဆိုက်သည် နှင့် သူငယ်ချင်း ဆွေဆွေက ထွက်ကြိုသည်။ ။

"ခင်လေး ဒီနေ့ နောက်ကျတယ်"

"ဟုတ်တယ် ဆွေဆွေရယ်၊ ဖေဖေနဲ့ စကားကောင်းနေတာနဲ့ လေ"

"ဪ.. တစ်နေ့ တစ်နေ့ သားအဖနှစ်ယောက်က မတွေ့ကြဘူးကိုး"

"ဖေဖေက ကုမ္ပဏီကို ဝင်လုပ်ခိုင်းနေလို့ တစ်နှစ် အနားပေးပါလို့ တောင်းဆိုနေတာလေ"

"ခင်လေးက အလုပ်မလုပ်ဘူးလား"

"လုပ်ချင်ပါတယ်၊ တစ်နှစ်လောက် ဝါသနာပါတဲ့ ဂီတနဲ့ မွေ့ပျော်ချင်သေးလို့ ပါ"

"အင်း.. နင်က ပြည့်စုံတော့ ကိုယ်လုပ်ချင်တာကို ဦးစားပေးလို့ ရ

တာပေါ့၊ ငါတို့ ကတော့ အလုပ်တစ်ဖက်နဲ့ လေ"

"အားလုံး အားတဲ့ နေ့တွေမှာ ဆုံတာပဲ ဆွေဆွေအတွက် အခက်အခဲ မရှိနိုင်ပါဘူး"

"ဒါပေမဲ့ လေ့ကျင့်ချိန် နည်းတယ်လေ"

"အဲဒါကတော့ ဟုတ်ပါတယ်"

"ဟိတ် လေပေါမနေနဲ့ လာကြ၊ ဒီမှာ စနေနေ့ည ပွဲရှိတယ်"

အတွင်းက တီးဝိုင်းခေါင်းဆောင် ကိုမြတ်မင်းက ခေါ်၍ နှစ်ယောက် သား အခန်းတွင်းသို့ ခပ်သုတ်သုတ် ဝင်လာသည် ။ အဖွဲ့ခေါင်းဆောင် ရှေ့မှာ အားလုံးစုစည်းပြီး ထိုင်လိုက်ကြသည် ။

"စနေနေ့ညမှာ ကိုယ့်ရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ စေ့စပ်ပွဲမှာ ဧည့်ခံ ပေးဖို့ ကိုယ်တို့ တီးဝိုင်းကို ဖိတ်ခေါ်ထားတယ်"

"ဟုတ်လား၊ ဒီတစ်ခါလည်း ဖရီးတစ်ပဲလား"

ရွတ်နောက်နောက် တစ်ယောက်က အခမဲ့ ဖျော်ဖြေရမှာ လားဟု မေးလိုက်သည် ။

"မပြောတတ်ဘူး၊ အနည်းဆုံး လက်ဆောင်တော့ ရမှာ ပေါ့"

"ဘာမှ မရလဲ မင်းတို့ က အစွမ်းကုန် တီးကြဆိုကြမှာ မဟုတ်လား"

"ဝါသနာလေ မဆိုရရင် နေနိုင်တာမှ မဟုတ်တာ"

ဝါသနာအလွန်ထုံကြသော စိတ်တူသဘောတူ အဖွဲ့များ မို့ တီးခတ် သီဆိုနေရလျှင် ကျေနပ်နေကြသည် သာ။

"ကဲ.. အချိန်ရှိခိုက် လုံ့လစိုက်ကြရအောင်"

ခင်လေးမွန်က အော်ဂင်ကိုင်ပြီး အခြားသူတွေကလည်း အသီးသီး သက်ဆိုင်ရာ တူရိယာတွေကို ကိုင်လိုက်ကြသည်။ ။

ဆိုကြ တီးကြနှင့် အချိန်တွေ ကုန်မှန်းမသိ ကုန်ကြသည်။ ။ ခင်လေး မွန်က အော်ဂင်ကိုကိုင်လည်း ကောင်းမွန်စွာ တီးနိုင်သည် ဖြစ်သည်။ ။

မြတ်မင်း အိမ်မှာ တစ်နေကုန် အချိန်ကုန်ပြီး ညနေစောင်းမှ အိမ်ပြန်လာသည်။ ။

"ဒေါ်ကြီးမှုန်ရေ ခင်လေး ပြန် လာပြီ"

"ဗိုက်ဆာ လာပြီလား"

"ဟုတ်ကဲ့၊ ထမင်းစားချိန်က အဝေးကြီး လိုသေးတော့ ကော်ဖီနဲ့ မုန့်ပဲ စားထားလိုက်မယ်"

"မနက်စာရော ဟိုမှာ ကောင်းကောင်း စားရဲ့ လား"

"အများ စာ ချက်ရတာဆိုတော့ ဒီလိုပါပဲလေ၊ ကိုမြတ်မင်းက အားလုံးကို ဒိုင်ခံကျွေးရတာကိုး"

"သူလည်း အိတ်စိုက်ပြီး အတော်အကုန်ခံတာကိုး"

"ဟုတ်တယ်၊ ဒါပေမဲ့ တစ်ဖက်က သူ့စီးပွားရေးက တော်တော် အဆင်ပြေပါတယ်"

"တော်သေးတာပေါ့၊ ကုန်နိုင်ခန်းနိုင်တဲ့ အင်အားရှိလို့ "

ဒေါ်ကြီးမှုန် ပြင်ဆင်ပေးသော မုန့်နှင့်ကော်ဖီကို ခင်လေးမွန်က သောက်လိုက်သည်။ ။

"ခင်လေး ရေချိုးလိုက်ဦးမယ်"

"အင်း..."

သူ့အခန်းကိုဝင်ပြီး အဝတ်အစားလဲ ရေချိုးလိုက်သည်။ ညစာကို ဖခင်နှင့်အတူ စားသောက်ရင်း စနေနေ့ည ပွဲရှိသည် ကို ပြောပြလိုက်သည်။ ။

"စနေနေ့ညမှာ လေ ကိုမြတ်မင်းရဲ့ မိတ်ဆွေတစ်ယောက်ရဲ့ စေ့စပ်ပွဲမှာ ခင်လေးတို့ အဖွဲ့ ဖျော်ဖြေရမယ် ဖေဖေ"

"ဟုတ်လား၊ သမီးရဲ့ လက်စွမ်းပြရဦးမှာ ပေါ့"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ဒါကြောင့် နေ့တိုင်း သီချင်းတိုက်နေကြရတယ်"

"အဲဒီတော့ သမီး ပျော်နေတယ် မဟုတ်လား"

"ဟုတ်တယ် ဖေဖေ၊ ခင်လေး သိပ်ပျော်ပါတယ်"

"သိပ်အပင်ပန်းမခံနဲ့ ၊ ကျန်းမာရေးလည်း ဂရုစိုက်ဦး"

"ဟုတ်ကဲ့ပါ ဖေဖေ"

*****

စနေနေ့ ညနေမှာ ခင်လေးမွန်က သူ့ကိုယ်သူ ဝတ်ကောင်းစားလှတွေနှင့် အလှဆုံးဖြစ်အောင် ပြင်ဆင်လိုက်သည်။ ။ အပျော့သား အနက်ရောင်တစ်ဆက်တည်း အင်္ကျီက တစ်ချောင်းကြိုးကုပ်မှာ သိုင်းထားသည်။ ။ အပေါ်မှ ဝှေ့ကုတ်လို ဇာအင်္ကျီက ထပ်ဝတ်ထားသည်။ ။

ကုပ်သာသာရှိသော ဖြောင့်ထားသော ဆံပင်ကို ဘေးခွဲခွဲပြီး ခွဲထားသည့်ဘက်မှာ စိန်ကလစ်လှလှလေးကို ညှပ်ထိုးလိုက်သည်။ ။

အင်္ကျီကလည်း ဟိုက်သော်လည်း လုံလုံခြုံခြုံ ရှိနေသည့် ပလက်တီနီ
နီကြိုးတိုတိုလေးမှာ လှပသော စိန်လော့ကတ်လေးကို ဆွဲလိုက်သည်။ ။

တစ်လုံးတည်း စိန်နားကပ်ကလည်း လှပသော နားလေးပေါ်မှာ ဝင့်
ဝင့်ထည်ထည်ပါ။ တစ်ကိုယ်လုံး ကျေနပ်အောင် ပြင်ဆင်ပြီးမှ ကြေးမုံပြ
င်ရှေ့မှ ခွာလိုက်သည်။ ။

ကားလေးကို ကိုယ်တိုင်မောင်းပြီး မြတ်မင်းရဲ့ အိမ်ကို ထွက်ခဲ့သည်
။ အဖွဲ့သားတွေအားလုံး မြတ်မင်းရဲ့ အိမ်မှာ ဆုံပြီးမှ သွားကြမည်ဖြစ်သ
ည်။ ။

ဆွေဆွေက အလျင်ရောက်နှင့်သည်။ ။ ခင်လေးမွန် ကားပေါ်က ဆင်း
လာသည် ကိုကြည့်ပြီး ရင်သပ်ရှုမောနှင့် ပြောလိုက်သည်။ ။

"ဟယ်... ခင်လေးရယ် လှလိုက်တာ"

"ဟုတ်တယ်၊ ခင်လေး ဒီနေ့ ရှိုးအပြည့်ထုတ်လာတာကိုး"

မြတ်မင်းကပါ ရယ်မောနောက်ပြောင်လိုက်သည်။ ။

"ဆွေဆွေတို့ ပြောတာနဲ့ ခင်လေးတောင် ရှက် လာပြီ"

ခင်လေးမွန် ရှက်ရှက်ဝဲဝဲ ဟန်လေးနှင့် ပြုံးလိုက်သည်။ ။

"ကဲ.. ရှက်မနေနဲ့ လူစုံပြီ သွားမယ်၊ ခင်လေး ကားမှာ တချို့လိုက်ကြ

"

မြတ်မင်းက လူစုခွဲပေးလိုက်သည်။ ။ ဆွေဆွေနှင့် ကျန်နှစ်ယောက် ခ
င်လေးမွန်ရဲ့ ကားနှင့် လိုက်ခဲ့ကြသည်။ ။

ကားနှစ်စီး ရှေ့ဆင့်နောက်ဆင့် ထွက်လာကြသည်။ ။ ခင်လေးမွန်ကို
သွားရမည့်လိပ်စာကို ပြောထား၍ ခင်လေးမွန်က လိပ်စာအတိုင်း

မောင်းလိုက်သည်။ ။

ကားထဲတွင် တစ်ယောက်နှင့်တစ်ယောက် ပြောဆိုလာသော အသံ
တွေကလည်း ညံ့စည်နေသည်။ ။

*****

ရွှေတောင်ကြားလမ်းရှိ ကျယ်ဝန်းသော ခြံကြီးတစ်ခြံရဲ့ ရှေ့ကို ခင်
လေးမွန်က ရောက်သွားသည်။ ။ ရှေ့က အလျင်ရောက်နှင့်သော
မြတ်မင်းက သူ့ကားကိုရပ်ပြီး စောင့်နေသည်။ ။

ခင်လေးမွန်ရဲ့ ကားကို မြင်သည် နှင့် သူက အလျင်ရှေ့ကနေ မောင်း
ဝင်လိုက်သည်။ ။ ခင်လေးမွန်က သူ့နောက်ကနေ လိုက်ဝင်လိုက်သည်။ ။

ကားများ တန်းစီရပ်ထားသော နေရာမှာ ကားကို ပတ်ကင်ထိုးလိုက်
သည်။ ။ ခြံထဲတွင် ဧည့်သည် တွေ သိပ်ရောက်ပုံ မပေါ်သေးပါ။

ခြံထဲတွင် ပြင်ဆင်ထားသော စတိတ်စင်ပေါ်သို့ အားလုံး လျှောက်
လာခဲ့ကြသည်။ ။ ပွဲမစမီ ပြင်ဆင်စရာရှိ၍ သူတို့ အားလုံး ကြိုတင်ရောက်
နေခြင်းပါ။

မြတ်မင်းကို သူ့သူငယ်ချင်း စေ့စပ်မည့်သူ အောင်နိုင်က ဆီးကြိုနှုတ်
ဆက်သည်။ ။

"မင်းတို့ အဖွဲ့အတွက် ဒီဘက်စားပွဲမှာ စားပွဲ စီစဉ်ထားတယ်နော်"

"ရပါတယ် ပွဲပြီးမှ ငါတို့ က စားကြမှာ ပါ၊ ဧည့်သည် တွေ
မရောက်ကြသေးဘူးနော်"

"ဟုတ်တယ်"

"ဒါနဲ့ ဝေဝေတို့ ရော မရောက်သေးဘူးလား"

"မရောက်ကြသေးဘူး"

"မင်း ဝေဝေက ရှိုးထုတ်နေရလို့ ကြာတာနေမှာ ပါ"

မြတ်မင်းက အောင်နိုင်ကို ရယ်မောနောက်ပြောင်လိုက်သည်။ ။

"မင်းအဖွဲ့တွေနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးဦးလေ"

"အင်း.. ဟုတ်သားပဲ"

မြတ်မင်းက တစ်ယောက်စီကို အောင်နိုင်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်သည်။ ။

"အခုလို လာကူညီတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးအများကြီးတင်ပါတယ်"

အောင်နိုင်က အားလုံးကို ကျေးဇူးတင်စကား ပြောပြီး သူတို့ နှင့် အဖွဲ့ကျနေသည်။ ။ စကားကောင်းနေစဉ် ဝေဝေတို့ ရဲ့ ကားဝင်လာသဖြင့် သူတို့ အပါးမှ ထွက်သွားသည်။ ။

ဧည့်သည် တွေ တဖွဲဖွဲရောက်လာကြသည်။ ။ ထိုဧည့်သည် တွေထဲတွင် သီချင်းရေးဆရာ အဆိုတော် သုတအောင်က ပါလာသည်။ ။

အောင်နိုင်နှင့် အလွန်ရင်းနှီးသူမို့ စေ့စပ်ပွဲကို မပျက်မကွက် ရောက်လာပါသည်။ ။

"ဟာ.. မင်းမလာဘူး ထင်နေတာ"

"လာရမှာ ပေါ့ အောင်နိုင်ရာ ဒီအပြင် အစီအစဉ်တွေကို ဖျက်ပြီး အရောက်လာခဲ့တာ"

"ကျေးဇူးတင်ပါတယ် သူငယ်ချင်းရာ အတော်ပဲ၊ ငါ့ရဲ့ သူငယ်ချင်း အပျော်တမ်း တီးဝိုင်းနဲ့ မိတ်ဆက်ပေးမယ်လား"

အောင်နိုင်က သုတအောင်ကို ခေါ်သွားပြီး မြတ်မင်းတို့ အဖွဲ့နှင့် မိတ်ဆက်ပေးသည်။ ။

"ကိုသုတအောင်ကသာ မသိတာ ကျွန်တော်တို့ က ကိုသုတအောင်ကို ရင်းနှီးနေပြီးသားပါ"

ဂီတလောကမှာ နာမည်ကြီးသူမို့ သုတအောင်ကို သူတို့ အားလုံးက သိနေကြသည်။ ။

"ကျွန်တော်တို့ အဖွဲ့ကို ကိုသုတအောင်က မသိသေးတော့ တစ်ယောက်ချင်း မိတ်ဆက်ပေးမယ်နော်"

"ကောင်းပါပြီခင်ဗျာ"

အရပ်မြင့်မြင့် ကိုယ်လုံးကျစ်ကျစ်နှင့် တည်ကြည်ချောမွေ့နေသော သုတအောင်ကို ကြည့်ပြီး ခင်လေးမွန်ရဲ့ ရင်ထဲမှာ တစ်ခါမှ မဖြစ်ဖူးသော ရင်ခုန်သံတွေ ဆူညံသွားသည်။ ။

သုတအောင်ကလည်း ခင်လေးမွန်နှင့် မိတ်ဆက်ပေးလိုက်စဉ် နုနုရွရွလေးနှင့် အလွန်ချောမောလှပသော ခင်လေးမွန်ကို ငေးခနဲ ကြည့်မိသည်။ ။ ပြီးမှ လွတ်သွားသောစိတ်ကို ထိန်းလိုက်ပြီး ဆွေဆွေနှင့် မိတ်ဆက်ပေးနေသည် ကို အာရုံစိုက်လိုက်သည်။ ။

"ကဲ... သုတ ကြုံတုန်း သူတို့ ဝိုင်းနဲ့ ငါ့အတွက် သီချင်းတစ်ပုဒ်ဆိုကွာ"

"ရပါတယ်၊ ဆိုပေးရမှာ ပေါ့"

သုတအောင်က အခြားစားပွဲကို သွားမထိုင်တော့ဘဲ သူတို့ နှင့်အတူ ထိုင်လိုက်သည် ။ သူဆိုသည့်အလှည့်မှာ ခင်လေးမွန်က အော်ဂင်တီး ပေးသည် မို့ သူ အလွန်သဘောတွေ့နေသည် ။

သီချင်းဆိုပြီး သူ ထိုင်နားနေစဉ် အခြားတစ်ယောက် သီဆိုနေ၍ ခင် လေးမွန်က အော်ဂင်ကို ဆက်တီးနေသည် ။

သူထိုင်နေသော နေရာသည် ခင်လေးမွန်နှင့် တည့်တည့်မို့ ခင်လေး မွန် စိတ်ပါလက်ပါ တီးခတ်နေသည် ကို အနုစိတ်လေ့လာလို့ ရနေသည် ။

ခင်လေးမွန်ကိုကြည့်ရင်း သူ့စိတ်ထဲမှာ အလွန်နှစ်သက်လာ၍ အကြည့်ကို မခွာနိုင်အောင်ပါပဲ။ ခင်လေးမွန်ကို မြင်မြင်ချင်း နှစ်သက်စွဲလမ်း သွားသည် ။

ပွဲပြီးနောက်တည်း တွေ ပြန်ပြီးနောက် တီးဝိုင်းအဖွဲ့ကို အောင်နိုင်က အထူးဧည့်ခံ ကျွေးမွေးသည် ။ သုတအောင်က ခင်လေးမွန်ရဲ့ အနားမှာ နေရာယူလိုက်သည် ။

"ကိုမြတ်မင်းတို့ ဝိုင်းက အပျော်တမ်းဆိုပေမယ့် တော်တော်ကောင်းတယ်"

"အခုလို ကိုသုတအောင်က ချီးကျူးတဲ့ အတွက် ကျေးဇူးလည်း တင်ဝမ်းသာဂုဏ်ယူမိပါတယ်"

"တကယ်တော်လို့ ချီးကျူးတာပါ ကိုမြတ်မင်း၊ ခင်ဗျားတို့ ပရော်ဖက်ရှင်နယ် လုပ်ကြပါလား"

"ဝါသနာပါကြပေမယ့် ဇောက်ချလုပ်ဖို့ က မလွယ်ကြလို့ ခက်နေပါတယ်။ ပြီးတော့ လက်ရှိအောင်မြင်နေတဲ့ တီးဝိုင်းတွေကို ဝင်တိုးဖို့ က

တော်တော် ကြိုးစားကြရဦးမှာ ပါ"

"အဲဒါတော့ ဟုတ်တယ်၊ သူများ ရှေ့က ပြေးနိုင်အောင် တော်တော် အပင်ပန်းခံမှ ရမှာ "

"ကိုသုတအောင်ရဲ့ သီချင်းတွေက တော်တော် အောင်မြင်တယ်နော်"

"အကျိုးပေးနေသေးတာကိုး"

"ကိုယ်ပိုင်စတူဒီယိုကလည်း တော်တော် အဆင်ပြေတယ်နော်"

"ဟုတ်ပါတယ်"

သုတအောင်က မြတ်မင်းနှင့် စကားပြောရင်းက ခင်လေးမွန်ကို ကြည့်လိုက်သည်။ ။

"ခင်လေးမွန်ကလည်း အတော့်ကို တီးတတ်နေပြီနော်"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်လေးက ဝါသနာပါတော့ အိမ်မှာ လဲ ပီယာနိုတစ်လုံးနဲ့ အချိန်ကုန်နေတာပါပဲ"

"ခင်လေးမွန်ကရော အနုပညာအလုပ်ကို အပျော်တမ်းပဲလား"

"ဟုတ်ပါတယ်၊ ခင်လေးက နောက်နှစ်ဆို ဖေဖွေကုမ္ပဏီမှာ ဝင်လုပ်ရတော့မှာ ပါ"

"ဟုတ်လား...၊ ကုမ္ပဏီအလုပ်ကိုလည်း စိတ်ဝင်စားတယ်ပေါ့"

"ဖေဖွေရဲ့ အမွေကို ဆက်ခံရမှာ ခင်လေးတစ်ယောက်ပဲ ရှိပါတယ်၊ မွေးချင်းမရှိတော့ ခင်လေးအပေါ်မှာ တာဝန်တွေက စုပုံကျနေပါပြီ"

"ဪ... ခင်လေးမွန်က တစ်ဦးတည်းသော သမီးကို"

"ဟုတ်ပါတယ်"

"ကုမ္ပဏီအလုပ်ကိုရော နားလည်လား"

"ခင်လေး တော်တော် လေ့လာထားပြီးပါပြီ"

"ဪ... ဒါဆို ဂီတလောကကို ကျောခိုင်းတော့မယ်ပေါ့"

"ဖေဖေ့ဆီက တစ်နှစ် ခွင့်တောင်းထားတယ်၊ ဒီတစ်နှစ်မှာ တော့ ဂီတလောကထဲမှာ စိတ်ရောကိုယ်ပါ နှစ်မြှုပ်ထားလိုက်မယ်"

"ဟုတ်လား"

ခင်လေးမွန်နှင့် စကားကြာကြာပြောလေ ခင်လေးမွန်ရဲ့ ချစ်စရာ ကောင်းသောဟန်ကို တွေ့မြင်ခံစားရပြီး နှစ်သက်စွဲလမ်းလေ ဖြစ်လာသည်။ ။

"ခင်ဗျားတို့ အဖွဲ့နဲ့ တွေ့ဆုံရင်းနှီးခွင့်ရတာ တကယ်ပျော်တယ်"

"ကျွန်တော်တို့ ကလည်း ခင်ဗျားလို အောင်မြင်ကျော်ကြားတဲ့ အနုပညာရှင်နဲ့ တွေ့ရ ခင်ရတာ ဂုဏ်ယူပါတယ်"

"ကျွန်တော့်ဆီက အကူအညီလိုရင် အားမနာနဲ့ ပြောပါ"

"ဟုတ်ကဲ့ ကျေးဇူးတင်ပါတယ် ကိုသုတအောင်"

"ဒီမှာ ကျွန်တော့်ရဲ့ ဗစ်စစ်တင်းကတ်ပါ"

သုတအောင်က လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ပါသော ကတ်ကို အားလုံးကို တစ်ခုစီ ပေးသည်။ ။

"ခင်ဗျားတို့ ရဲ့ ဖုန်းနံပါတ်နဲ့ လိပ်စာကိုလည်း ရချင်ပါတယ်"

သုတအောင်က အဓိက ခင်လေးမွန်ဆီက လိုချင်သော်လည်း တစ်ယောက်တည်းထံမှ ကွက်တောင်း၍ မကောင်းသဖြင့် အားလုံးဆီက တောင်းလိုက်သည်။ ။

အားလုံးက လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကို ပေးကြသည်။ ခင်လေးမွန်ရဲ့ လိပ်စာနှင့် ဖုန်းနံပါတ်ကိုရ၍ သုတအောင် ကျေနပ်သွားသည်။

ပွဲပြီး၍ အားလုံး နှုတ်ဆက်ပြီး ပြန်ခဲ့ကြသည်။ သုတအောင်ရဲ့ ချောမွေ့သော သွင်ပြင်က ခင်လေးမွန်ရဲ့ နှလုံးသားကို ရစ်ပတ်တုပ်နှောင်လိုက်သည်။

သုတအောင်ကို အခုလို နီးနီးကပ်ကပ် တစ်ခါမှ မတွေ့ဖူးပါ။ ယခုလို တွေ့ရှိလိုက်ရပြီး သုတအောင်ကြောင့် သူ့ရဲ့ နှလုံးသား နုနုလေးက ရင်ခုန်ကြမ်းခဲ့ပါပြီ။

မြင်မြင်ချင်းမှာ ပဲ တစ်ဦးကိုတစ်ဦး နှစ်သက်စွဲလမ်းမိကြသည်။ သူငယ်ချင်းတွေကို လိုက်ပို့ပေးပြီး ခင်လေးမွန် အိမ်ကို ပြန်မောင်းလာသည်။

ကားရှေ့က မြင်ကွင်းကို ကြည့်မောင်းစဉ် သုတအောင်ရဲ့ ပုံရိပ်က မျက်ဝန်းထဲသို့ တိုးတိုး၍ ဝင်လာသည်။

"ကိုသုတအောင်ရယ် ခင်လေး ကားကို ဖြောင့်ဖြောင့် မောင်းပါရစေ၊ ခဏလောက် ဖယ်ပေးပါနော်"

အသံလေးတိုးတိုးနှင့် ပြောလိုက်ပြီး ရူးသွပ်တဲ့ သူ့အဖြစ်ကို ပြုံးမိလိုက်သည်။

သုတအောင် သိဆိုခဲ့သော သီချင်းလေးကို ညည်းရင်း ကားကို မှန်မှန်မောင်းလာသည်။ သူပြန်အလာကို ဖခင်က စောင့်နေသည်။

"ဖေဖေ ခင်လေးကို စောင့်နေတာလား"

"ဟုတ်တယ်၊ ဘယ်လိုလဲ အဆင်ပြေလား၊ ပျော်ခဲ့လား"

"ဟုတ်ကဲ့ ဖေဖေ၊ အဆိုတော် ကိုသုတအောင်တောင် သမီးတို့
ဝိုင်းမှာ ဆိုပေးတယ်"

"ဟုတ်လား"

"သူ့ကိုယ်တိုင် စပ်ထားတဲ့ သီချင်းကိုဆိုတာ ဖေဖေရဲ့ ၊ သူက သိပ်
တော်တာပဲ"

ပျော်ရွှင်နေသော သမီးကိုကြည့်ပြီး ဦးမျိုးမင်းလည်း ပျော်နေပါသည်
။ ဖခင်နှင့် အားပါးတရ စကားပြောပြီးမှ ခင်လေးမွန်က သူ့အခန်းထဲသို့
ဝင်သည် ။

*****